

[Socialministeren.]

en hæmsko for den stærke socialpolitiske udvikling, vi er inde i. Kommissionen må ikke blive en socialpolitisk sovepude.

For det tredje må det være en klar forudsætning, at kommissionen ikke får til opgave at forringe den sociale standard, som er opnået i dagens Danmark.

Endelig er det vigtigt, at kommissoriet for kommissionen udarbejdes efter en nøje overvejelse og prøvelse, så vi kan sikre, at forhandlingerne i kommissionen finder sted på det bedst mulige saglige grundlag og ikke ud fra bestemte forudfattede meninger.

Så vidt jeg kan se, er der to hovedpunkter i det arbejdsgrundlag, som foreslås fastsat for kommissionen, og det øvrige indhold kan naturligt samles om disse to punkter.

Det første hovedpunkt er, at man foreslår at samle den lokale administration af de sociale sikringsordninger på kommunale kontorer. Ovenover disse kontorer skal opgaverne i hvert amt eller en større region samles om et mere centralt administrationsorgan, som dannes af sygehusvæsenet og det offentlige arbejdsanvisningskontor.

Det andet hovedpunkt er et forslag om, at den almindelige underholdssikring sammenfattes i én offentlig social grundsikring, som sikrer tilværelsen i de forskellige trangsituationer uanset trangens årsag. Denne grundsikring skal danne grundlag for forskellige suppleringsmuligheder.

I det væsentlige vil jeg samle mine bemærkninger om disse to sider af forslaget. Det står ikke helt klart, hvor meget af den sociale administration forslagsstillerne ønsker at samle i de kommunale og amtsvise kontorer. Bemærkningerne nævner i den forbindelse udtrykkeligt revalideringscentre, men det ser også ud til, at det foreslåede system skal afløse sygekasserne, arbejdsløshedskasserne og måske også ulykkesforsikringselskaberne. Desuden skulle forskellige supplerende ordninger, f. eks. tillægspensionen, knyttes til systemet.

Hvis vi skal tale om, hvad dette punkt i forslaget indeholder, må det gøres mere klart, hvad det er, man sigter på, hvad det er for opgaver, det nye system skal overtage. Men jeg tror nu slet ikke, man skal binde kommissionen til et program, der på forhånd er fastlagt på den måde, eller som

er affattet således, at det drejer tanken ind i disse bestemte retninger. Lad mig nævne sygekasserne som eksempel på, hvordan dette kan være uheldigt. Det er kun få år siden vi gennemførte den nye lov, som fastslog, hvordan sygeforsikringen skulle organiseres. Det står sikkert klart i erindringerne for os alle, hvordan der i flere år herskede stor usikkerhed på vigtige dele af dette område, fordi man i kommissionen forhandlede om, hvorvidt man skulle ændre sygeforsikringens system. Ikke mindst beherskede denne usikkerhed hele lægeordningen, og selv om loven på dette punkt kun indførte begrænsede ændringer, fremkaldte den nye lov så store betænkeligheder, at en ny lægeoverenskomst først kom til verden, efter at vi havde haft en konflikt, som ramte det meste af landet. Det vil være meget uheldigt, hvis selve formen for det oplæg, vi giver den nye kommission, igen skulle fremkalde en måske årelang usikkerhed på vigtige områder. Man bør ikke binde kommissionens opgaver på en måde, som fremkalder en sådan usikkerhed og derved sætter udviklingen i stå inden for et vigtigt område.

Det falder mig også vanskeligt at se, at man på forhånd skulle binde sig til at sigte mod en nyordning for revalideringens administration. Så længe vi ikke har haft den tilbundsgående drøftelse af alle de administrative problemer, som skulle behandles i kommissionen, forekommer det ejendommeligt at sigte mod en bestemt forandring i forhold til en lov, som er så få år gammel som den nugældende revalideringslov. Dette gælder så meget mere, som der netop ved denne lov skete en organisatorisk ændring, der tilsigtede en samling og en forenkling af en række spredte og uensartede lovbestemmelser. Ved loven blev der opbygget et decentraliseret og samtidig koordineret administrationsapparat, der muliggjorde, at der kunne ydes erhvervshæmmede en hurtig og mere effektiv hjælp af sagkyndige, til hvem man også henlagde ansvaret for en forsvarlig forvaltning af de midler, der stilles til rådighed på dette område. Det er min opfattelse, at kommissoriet om de administrative spørgsmål må affattes så åbent, at man i kommissionen kan tale om alle de foreliggende spørgsmål og kan gøre